

## [Gudiksen.]

af Familieforsørgere, der har det som Næringsvej at køre disse Lastvogne, var i 1938 og 1939 ved at komme ind i en Krise og i Fare for, at de ikke kunde eksistere. Den Type af Lastvogne, der her er Tale om, er paa 2—4 t, og de paagældende Vognmænd har i de sidste Aaringer haft en stor Popularitet i Befolkningen, fordi de, som en anden Ordfører sagde, baade henter og bringer Varerne til Døren og for en rimelig Pris. Krisen for disse Vogne fremkom dels ved, at de var ved at blive alt for mange og derfor konkurrere hinanden ud, dels ved, at den fremmede, ikke samfundsbetonede Kapital satte de store Landevejstog i Gang. Disse Landevejstog ødelagde de smaa Byer, de smaa Havne, den lille Skibsfart, Privatbanerne, og delvis tog de ogsaa Rov fra Statsbanerne. Og vi stod over for endnu en Katastrofe, og det var, at vort gode Vejnet, som var bygget til de smaa Lastvognes Belastning paa 2—4 t, ogsaa var ved at være for svagt bygget og ude af Stand til at holde. Hvis denne Udvikling med Landevejstogene med stadig stigende Belastning af Vognene fortsættes uhindret og uhemmet i Fremtiden, vil den ganske sikkert forstærke den lige omtalte Ødeleggelse af vort hidtidige Erhvervsliv i og omkring Smaa-byerne, og den vil kræve en helt ny Udvidelse og Befæstelse af vore Veje, som vil koste Samfundet uhyre store Summer.

Jeg har her gjort Forsøg paa at tegne et Billede af, at det ikke er Rigsdagen, der i de foregaaende Aar har bestemt vor trafikale Udvikling eller bestemt Behøvet, og jeg gør ogsaa opmærksom paa, at efter min Mening kan det blive en dyr Historie for Samfundet i det lange Løb, at Staten og Rigsdagen ikke har Indseende med og med fast Haand varetager, i hvad Retning vort samlede Trafikvæsen skal ledes. Jeg personlig ser hellere, at de smaa handlende ude i Byerne — jeg tænker her ogsaa paa Grossister og andre — og Banerne og de smaa Lastvogne faar en fornuftig Placering i vort Trafikvæsen, i Stedet for at Handelen samles i de allerstørste Byer med de store Landevejstog, som i Virkeligheden slet ikke passer ind i det danske Samfund, men som sikrer de virkelig store Transportkoncerner og de store Handelskoncerner i de allerstørste Havnebyer en Fordel fremfor de forretningsdrivende i de smaa Byer. Færdselstællingen 1939 ved vi jo ikke officielt noget om ud over, at den har godtgjort, at Landets Struktur med de mange Havne medførte, at Biltrafikken paa Landevejene i Hovedsagen var lokalt betonet, fra By

og Havn til Opland og omvendt, og at Langtrafikken med Lastbiler ikke var dominerende. Der er ikke Tvivl om, at hvis vi vil bevare denne særlige danske Form i Fremtiden, den lokalt betonede Trafik med smaa Lastvogne paa 2—4 t og Trafikken fra By og Havn til nærmeste Opland, maa vi snart tage Trafikproblemet op til en fornuftig Løsning.

Naar jeg har fremdraget dette her, er det ikke, fordi det er noget, jeg har hittet paa. Det er i Virkeligheden et gammelt Spørgsmaal. I 1936 rejste Christmas Møller ved Finanslovens Behandling over for Trafikminister Fisker Spørgsmaalet om at faa drøftet vore Trafikforhold i Rigsdagen og faa Retningslinierne tilrettelagt for vor samlede Trafik her i Landet. Daværende Trafikminister Fisker undgik dengang en Drøftelse i Rigsdagen af vore Trafikforholds Udvikling, idet han nedsatte Trafikkommissionen af 1936, som skulde arbejde i Ro en vis Tid. I Trafikkommissionen rejstes det samme Krav stærkt fra mange Sider, især af Folketingsmand Kyed, men ogsaa af Borgmester P. Christensen, Helsingør, Redaktør Vejre og flere, derimellem undertegnede, Kravet om en samlet Drøftelse af alle vore Trafikforhold for derigennem muligvis at faa en samlet Trafikplan for hele Landet.

Den stykkevise Lovgivning, vi har været ude for i den sidste Tid, foranlediger mig derfor til at rejse det Spørgsmaal over for den højtærede Minister for offentlige Arbejder — nu er han desværre ikke til Stede, men jeg haaber, at Finansministeren vil gøre ham opmærksom paa, at Spørgsmaalet er blevet stillet fra min Side —, om ikke Tidspunktet nu, da alle Trafikmidler paa Grund af Forholdene er nede paa et Minimum af Kapacitet og Minimum af Ydeevne, vilde være særlig gunstigt og velegnet til Tilvejebringelse af en virkelig samlet Løsning af alle vore Trafikspørgsmaal for en rum Tid ud i Fremtiden, og om den højtærede Minister ikke kunde tænke sig at tage Initiativet hertil. Det er altsaa et direkte Spørgsmaal, jeg gerne vil rette til Ministeren. I 1937 sagde daværende Trafikminister Fisker i det Kommissorium, han gav Trafikkommissionen, at Opgaven maatte være en samlet Trafikplan for hele Landet, saaledes at de enkelte Egnes Trafikforhold fuldt ud dækkes; der bør søges tilrettelagt en Fordeling af Transportmulighederne mellem de forskellige Transportmidler under Hensyntagen til Befolkningens Interesse i, at der aabnes Adgang til at faa det til enhver Tid værende Trafikbehov